

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 40/04-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, Primaciálne námestie č. 1, Bratislava, zastúpeného Mgr. Z. B., pracovníčkou Magistrátu hlavného mesta Bratislavy, ktorou namieta porušenie svojho práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I v konaniach sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. februára 2003 doručená sťažnosť hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, Primaciálne

námestie č. 1, Bratislava (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Mgr. Z. B., pracovníčkou Magistrátu hlavného mesta Bratislavy, ktorou namieta porušenie svojho práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom a rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaniach sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a sp. zn. Er 2283/2002, EX 1283/2002. Sťažovateľ mal v uvedených konaniach postavenie spoluvlastníka nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom obidvoch exekúcií.

Porušenie svojich práv vidí sťažovateľ v tom, že okresný súd

- uznesením z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu 5565/10000 na stavbe nachádzajúcej sa v k. ú. Bratislava - Staré Mesto, súpisné číslo 2791, postavenej na pozemku parcelné číslo 8232, zapísanej na LV č. 5088 (ďalej len „spoluvlastnícky podiel“) v prospech sťažovateľa,

- uznesením z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 zamietol námietky podané sťažovateľom a schválil udelenie príklepu vydražiteľovi – spoločnosti UNISES, s. r. o., Hontianska 7, Bratislava.

Dňa 6. septembra 2002 vydal okresný súd pod č. 5101011568 poverenie na výkon exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. M. T., Gajova 7, Bratislava. Exekúcia je vedená na okresnom súde pod sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002. Exekučné konanie sa začalo 26. augusta 2002, keď bol návrh na vykonanie exekúcie oprávneného Ing. J. T., B., doručený JUDr. M. T. Exekučným titulom bol platobný rozkaz Krajského súdu v Bratislave z 28. septembra 2001 sp. zn. 59 Rob 567/01.

Dňa 7. októbra 2002 vydal okresný súd pod č. 5101011829 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora Dr. Ľ. P., P. Pazmánya 51/19, Šaľa. Exekúcia je vedená na

okresnom súde pod sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002. Exekučné konanie sa začalo 26. septembra 2002, keď bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie od oprávneného spoločnosti M-factoring, s. r. o., Sreznevského 4, Bratislava. Exekučným titulom bola notárska zápisnica sp. zn. Nz 376/2002 z 13. septembra 2002.

Povinným bola v oboch exekučných konaniach Hasičská poisťovňa, a. s., Radlinského 6, Bratislava, a predmetom dražby bol spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti vo výške 5565/10000. Išlo o stavbu nachádzajúcu sa v k. ú. Bratislava - Staré Mesto, súpisné číslo 2791, postavenej na pozemku parcelné číslo 8232. Sťažovateľ bol a v súčasnosti aj naďalej je spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v podiele 4435/10000.

Dňa 29. októbra 2002 vydal súdny exekútor Dr. P. dražobnú vyhlášku a určil termín dražby na 29. november 2002 o 7.00 h v sídle jeho Exekútorského úradu v Šali.

Dňa 13. novembra 2002 vydal súdny exekútor JUDr. T. dražobnú vyhlášku a určil termín dražby na 16. december 2002 o 13.00 h v sídle jeho Exekútorského úradu v Bratislave.

Dňa 27. novembra sťažovateľ oznámil exekútorovi Dr. P., že uplatňuje svoje predkupné právo na dražený spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti u súdneho exekútora JUDr. T. Svoje konanie odôvodnil tým, že na základe § 36 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ak sa zistí, že vec je súčasne predmetom inej exekúcie, prednosť má tá, ktorá začala skôr, pričom za deň začatia exekučného konania sa podľa § 36 ods. 2 citovaného zákona považuje deň, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie od oprávneného.

Dňa 28. novembra 2002 sťažovateľ ako spoluvlastník draženej nehnuteľnosti v súlade s § 166 ods. 2 Exekučného poriadku zložil šekom na účet súdneho exekútora

JUDr. T. sumu 7 279 000 Sk ako najnižšie dražobné podanie a tým zabránil dražbe. JUDr. T. podal v ten istý deň návrh na schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu súdom.

Dňa 29. novembra 2002 sa v sídle Exekútorského úradu Dr. P. v Šali uskutočnila dražba predmetnej nehnuteľnosti, a to napriek skutočnosti, že sťažovateľ využil svoje predkupné právo na dražený spoluvlastnícky podiel. Exekútor udelil príklep spoločnosti UNISES, s. r. o. Sťažovateľ, ktorý sa zúčastnil na dražbe, podal do zápisnice námietky proti udeleniu príklepu spočívajúce v tom, že predmet dražby bol predmetom inej, skôr začatej exekúcie, týkajúce sa spôsobu zvolania miesta a času oceňovania nehnuteľnosti, termínu a miesta konania dražby a nedoručenia zákonom ustanovených listín osobám uvedeným v § 135 ods. 2, § 137 ods. 2 a § 141 ods. 1 písm. a) až c) Exekučného poriadku.

Okresný súd vydal 18. decembra 2002 uznesenie sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002, ktorým neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu na draženej nehnuteľnosti sťažovateľom s odôvodnením, že súdny exekútor JUDr. M. T. nedodrжал procesný postup pri zriaďovaní exekučného záložného práva. Argumentoval tým, že upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva a exekučný príkaz boli vydané bez vyčkania 14-dňovej lehoty na podanie námietok. Okresný súd na zistenie tejto skutočnosti vykonal dôkaz listinou, a to tým, že sa oboznámil s citovanými príkazmi.

Dňa 20. decembra 2002 vydal okresný súd uznesenie sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002, ktorým zamietol námietky sťažovateľa a schválil udelenie príklepu spoločnosti UNISES, s. r. o. V jeho odôvodnení uviedol, že sťažovateľ vedel riadne a včas o mieste a termíne dražby u exekútora Dr. P., ale ako podielový spoluvlastník nezložil do začiatku dražby sumu vo výške podielu v hotovosti ani šekom. Dopustil sa pochybenia sám, keď si predkupné právo neuplatnil.

Sťažovateľ namieta, že okresný súd uznesením z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a uznesením z 20. decembra 2002

sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 porušil jeho základné právo vlastníť majetok zaručené čl. 20 ods. 1 ústavy. Napriek skutočnosti, že ako podielový spoluvlastník draženej nehnuteľnosti splnil všetky zákonné podmienky potrebné na nadobudnutie vlastníckeho práva v súlade s § 166 ods. 2 Exekučného poriadku a svoje predkupné právo uplatnil u súdneho exekútora JUDr. T. v súlade s § 36 Exekučného poriadku, okresný súd prvým citovaným uznesením neschválil nadobudnutie spoluvlastníckeho podielu sťažovateľom a druhým zamietol jeho námietky a udelil príklep spoločnosti UNISES, s. r. o., Hontianska 7, Bratislava.

Podľa argumentácie sťažovateľa k porušeniu práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy došlo uznesením okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002, a to tým, že súd rozhodoval na základe ustanovenia Exekučného poriadku, ktoré bolo s účinnosťou od 1. februára 2002 zrušené. Sťažovateľ zdôrazňuje, že podľa platnej právnej úpravy je možné zriadiť exekučné záložné právo na nehnuteľnosť aj v prípade, ak na ňu bolo zriadené iné záložné právo. Taktiež k porušeniu tohto ústavou zaručeného práva došlo podľa názoru sťažovateľa aj tým, že okresný súd uznesením z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 zamietol námietky sťažovateľa a pritom sa v odôvodnení svojho rozhodnutia o niektorých vôbec nez zmienil a neuviedol, čo ho viedlo k takému rozhodnutiu.

Sťažovateľ namietal, že v konaniach sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002, ktoré predchádzali vydaniu oboch citovaných rozhodnutí okresným súdom, bolo porušené právo sťažovateľa vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Okresný súd vzal do úvahy iba stanovisko súdneho exekútora Dr. P., v ktorom sa vyjadroval k námietkam sťažovateľa, ale samotnému sťažovateľovi neumožnil, aby sa k vykonávaným dôkazom vyjadril.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd

- deklaroval, že uznesením okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a uznesením z 20. decembra 2002

sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 bolo porušené ústavou zaručené právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy,

- zrušil uznesenia okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002, EX 1283/2002 a veci vrátil okresnému súde na ďalšie konanie a rozhodnutie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namieta, že okresný súd uznesením z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 a uznesením z 20. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2283/2002,

EX 1283/2002 porušil jeho základné právo podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zobral do úvahy dôležitú skutočnosť, že vyššie uvedený postup okresného súdu bol na základe návrhu sťažovateľa z 3. februára 2003 napadnutý mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) sp. zn. VI/1 Pz 73/03 z 29. decembra 2003 (ďalej len „mimoriadne dovolanie“).

Ústavný súd už rozhodol, že mimoriadne opravné prostriedky, ktoré sťažovateľ nemôže uplatniť osobne, nie je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu potrebné vyčerpať, keďže ich nemožno považovať za účinné právne prostriedky nápravy priamo dostupné sťažovateľovi (I. ÚS 37/96). V prípade, ak sťažovateľ príslušnému orgánu ale podá podnet na podanie mimoriadneho opravného prostriedku a tento orgán mimoriadny opravný prostriedok aj skutočne podá, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúma, či takýto prostriedok možno považovať za účinný právny prostriedok nápravy tých základných práv alebo slobôd, s namietaným porušením ktorých sa sťažovateľ svojou sťažnosťou obrátil na ústavný súd.

Ústavný súd v tejto súvislosti už rozhodol, že „Mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora podané na návrh sťažovateľa možno (vzhľadom na kasačné účinky rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o ňom) považovať za účinný právny prostriedok nápravy toho základného práva alebo slobody, s namietaným porušením ktorých sa sťažovateľ obrátil na Ústavný súd Slovenskej republiky“ (II. ÚS 42/01).

Ústavný súd taktiež judikoval: „Ak o závažných procesných pochybeniach, ktorými sa porušujú aj niektoré zo základných práv alebo slobôd, je oprávnený a povinný rozhodnúť všeobecný súd na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v príslušnom procesnom poriadku, je právomoc Ústavného súdu Slovenskej republiky pred ich vyčerpaním vylúčená“ (IV. ÚS 10/02).

Keďže samotné oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (napr. II. ÚS 42/01, I. ÚS 19/01), ústavný súd musel zistiť, či sú vo veci splnené zákonné podmienky na podanie mimoriadneho dovolania, a teda či generálny prokurátor podá alebo nepodá vo veci mimoriadne dovolanie. Generálny prokurátor v exekučnej veci oprávneného Ing. J. T. proti povinnému Hasičskej poisťovni, a. s., Bratislava o vymoženie uloženej povinnosti a schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 231/2002 podal 29. decembra 2003 mimoriadne dovolanie proti uzneseniu okresného súdu z 18. decembra 2002 sp. zn. 1 Er 2023/2002, EX 1283/2002. Podľa oznámenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 2. februára 2004 označené veci sú predmetom dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. M Cdo 46/03 a M Cdo 47/03.

Keďže v okolnostiach prípadu o podanom mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora v predmetnej veci sťažovateľa už koná a rozhodne Najvyšší súd Slovenskej republiky, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2004